

Urbanus

GAZETA PARAFIALNA 12(104) 2024

Parafia pw. św. Urbana I w Zielonej Górze
KOŚCIÓŁ PATRONALNY MIASTA ZIELONA GÓRA

Święty Urbanie I, Patronie nasz, módl się za nami!

MYŚL MIESIACA

Wszędzie nas otaczają dzieła Boże, są niejako księgą, z której każdy człowiek czytać może.

Bł. ks. Ignacy Kłopotowski

Drodzy Czytelnicy i drodzy Parafianie!

Wkroczyliśmy w kolejny rok naszego życia, rok postanowień, starania o lepszą przyszłość dla nas i naszych najbliższych. Kolejny rok walki z grzechem i szatanem. A gdyby tak po prostu powiedzieć Bogu „TAK”, jak Maryja. Spróbować w 2025 roku zwyczajnie realizować Jego wolę w swoim życiu? To chyba będzie najlepsze postanowienie: wypełnić swoje życiowe powołanie. Do bycia ojcem, matką, rodzicem, siostrą, bratem, księdzem, siostrą zakonną, wdową. Powołanie do bycia dobrym człowiekiem czyli dobrym chrześcijaninem - uczniem Jezusa Chrystusa.

Opiekun ks. Michał Barański

URODZINY KSIĘDZA PROBOSZCZA

Zdjęcia: Stanisław Matuszewski

*Życzymy, życzymy,
i zdrowia, i szczęścia,
i błogosławieństwa
przez ręce Maryi.*

RORATY DLA DZIECI

Nasze rekolekcje adwentowe

Tegoroczne rekolekcje adwentowe w naszym kościele głosił ksiądz Damian Kołodziej, wikariusz w parafii konkatedralnej św. Jadwigi Śląskiej.

Każda z nauk rekolekcyjnych była związana z przypadającą na ten dzień Ewangelią.

Pierwsza z nich wspominała o św. Janie Chrzcicielu, który przygotowywał przyjście Pana. Głosił Dobrą Nowinę, uczył jak żyć i czynić dobro. Naszym skarbem są biedni. Pomagają żyć, jak Pan Bóg przykazał. On ma wiejadło w ręku. Całe życie jest adwentem oczekiwaniem na Przyjście. Co możemy więc zrobić by być świętymi? Mamy miejsce w kościele i - Niebie.

*

Zatrzymujemy się, by słuchać Boga. Ale ci, którzy przyszli do świątyni, faryzeusze, nie chcieli słuchać, oni wiedzieli lepiej. Pytali Jezusa jakim prawem czyni to co czyni. Nasze serce jest świątynią Ducha Świętego. Oskarżamy

Boga o wojny, choroby. Ale On szuka drogi do człowieka, nawet przez trudne doświadczenia. A my jesteśmy przyzwyczajeni do grzechu, jest nam tak wygodnie. Jednak po co droga, która nie prowadzi do Boga? Na jakiej drodze jesteśmy, pytał rekolekcjonista.

*

Nasz kolejny bohater to to Józef. Jezus ma przecież rodzinę. Jego rodowód jest długi. Są w nim cztery kobiety. Rodzina jest najważniejsza.

Prymas Wyszyński w więzieniu wspominał swoją rodzinę – codzienną, wspólną modlitwę. To właśnie dostał na całe życie – taka rodzina

Matka św. Augustyna, św. Monika przez kilkadziesiąt lat cierpliwie modliła się o jego nawrócenie – nawrócił się. Bóg nigdy się nas nie wyrzeka.

*

Św. Franciszek we śnie otrzymał od Boga polecenie: odbuduj mój kościół! Nie chodziło jednak o budynek (taką pracę św. Biedaczyna zaczął), lecz o wiarę w ludzkich sercach. W rekolekcjach też o to chodzi.

Gdy św. Józef dowiedział się, że Dziecko, które poczęła Maryja jest z Ducha Świętego, nie rozumiał tego. Ale rozważał, co to miałoby znaczyć. I milczał, ale to milczenie wiele o nim mówi. Józef milczał, żeby mógł mówić Bóg. Znał Maryję, znał jej rodzinę, nie chciał Jej skrzywdzić. Nie zrobił awantury, nie krzychał. Słuchał co mówi do niego Anioł. Jego zdanie nie było ważne. Posłuchał Boga, który kazał mu nadać Dziecku imię. Anioł przychodzi, gdy człowiek rozważa Słowo.

Niech rekolekcje będą otwarciem i wypełnieniem Słowa, zakończył ksiądz Damian.

Mówi się, że rekolekcje to czas wzrastania, wzrastania w wierze. I te rekolekcje takie właśnie były dla wszystkich tych, którzy w nich uczestniczyli. A może ktoś opowiedział o nich komuś, kto w nich nie uczestniczył, kto do kościoła nie chodzi?

Aleksandra Hirnle-Więskowicz

zaznaczyć, że na Mszy Świętej kandydatom towarzyszyli najbliżsi ich żony i dzieci.

Na początku ksiądz Oleśków powiedział, że proklamacja słowa Bożego jest jednym z wymiarów posługi diakona stałego, a przygotowujący się do przyjęcia święceń diakonatu stałego są wezwani do troski o Słowo Boże poprzez czytanie Go, rozważanie i wcielanie w swoje życie. Cieszymy się, że możemy towarzyszyć im w tej drodze formacji.

W drodze do diakonatu

W czwartkowy wieczór, 12 grudnia 2024 na Mszy Świętej o godzinie 18.00 zgromadziliśmy się na modlitwie. Szkoda, że było nas tak niewielu. W zdecydowanej większości to ci, którzy często w tygodniu uczestniczą w

wieczornej

Eucharystii. Była to bardzo uroczysta Msza Święta. Koncelebrowało ją sześciu księży, a przewodniczył biskup Adrian Put, który udzielił posługi lektoratu dwóm kandydatom do diakonatu stałego – naszemu parafianinowi, panu Grzegorzowi Junke i panu

Andrzejowi Szablewskiemu z parafii pw. św. Stanisława Kostki w Zielonej Górze. Dlatego wśród celebransów obecny był ksiądz Wojciech Oleśków, dyrektor Diecezjalnego Ośrodka Formacji Diakonów Stałych w Zielonej Górze oraz księży proboszczowie z parafii kandydatów: ksiądz Robert Patro i nasz ksiądz proboszcz, Mirosław Donabidowicz. Należy

Kazanie wygłosił Ksiądz Biskup. Nawiązując do czytanej Ewangelii według św. Mateusza wskazywał kandydatom, że są wezwani do tego, by Królestwo Boże zdobywać w sposób gwałtowny. Jak Izraelici, położyli wszystko na szali – walczyli, trudzili się, byli czasami

porywczy, byleby tylko zdobyć Ziemię Obiecaną. I my dzisiaj jesteśmy zaproszeni, aby Królestwo Boże tak zdobywać, bo jest ono najwyższą wartością. Jako ludzie wierzący nie mamy na tym świecie innego zadania, ani innego celu, jak tylko z Panem Bogiem spotkać się w Królestwie Bożym.

Cieszymy się, że w naszej młodej parafii mamy powołanie do diakonatu stałego.

Życzymy panu Grzegorzowi łask Bożych i opieki Matki Bożej.

Powiedział też, że potrzebujemy dzisiaj w Kościele diakonów nie ugrzecznionych i poukładanych, ale diakonów gwałtowników, którzy będą Królestwo Boże zdobywali w sposób gwałtowny. Potrzebujemy takich diakonów, którzy trochę rzucą na szalę wszystko to, co mają, po to, aby zdobyć Królestwo Boże. Zwracając się do kandydatów powiedział, że chodzi o to, żeby w ich służbie, którą już niebawem rozpoczną gwałtowność była cechą, która będzie innych prowadziła do Boga. Prosił by uczynili w Kościele wszystko, aby zdobywać razem z innymi Królestwo Boże, aby innych odważnie prowadzić.

Następnie udzielił kandydatom posługi lektoratu, która jest etapem na drodze do diakonatu stałego. Będzie on całowyciowym powołaniem i poświęceniem.

Po Mszy Świętej był czas na składanie życzeń i wspólne zdjęcie. W imieniu naszych parafian życzenia panu Grzegorzowi złożyli państwo Turzańscy.

*Anna Paszkowicz-Szymczak
Zdjęcia: Stanisław Matuszewski*

Kim jest diakon stały?

Diakonat to pierwszy stopień sakramentu święceń. W Kościele katolickim sakrament ten obejmuje trzy stopnie: diakonat, prezbiterat i episkopat (biskupstwo). Zwykły diakonat jest zazwyczaj „przejściowy” – kandydaci do święceń kapłańskich przechodzą go jako przygotowanie do kapłaństwa i oczywiście zachowują celibat. Święcenia diakonatu (tak, jak kapłańskie i biskupie) są sakramentem: by go udzielić, biskup nakłada ręce na kandydata.

Natomiast diakonem stałym może być zarówno mężczyzna żonaty jak i kawaler. Taki, który zdecydował się służyć Kościołowi w bardzo konkretny sposób, pomagając biskupowi „w posłudze słowa, ołtarza i miłości”.

Diakon stały musi mieć wykształcenie teologiczne i odpowiednie przygotowanie duchowe. W przypadku mężczyzn żonaty wymagany jest wiek minimum trzydzieści pięć lat, pięć lat stażu małżeńskiego i pisemna zgoda małżonki.

W momencie święceń diakonatu zobowiązuje się do zachowania celibatu.

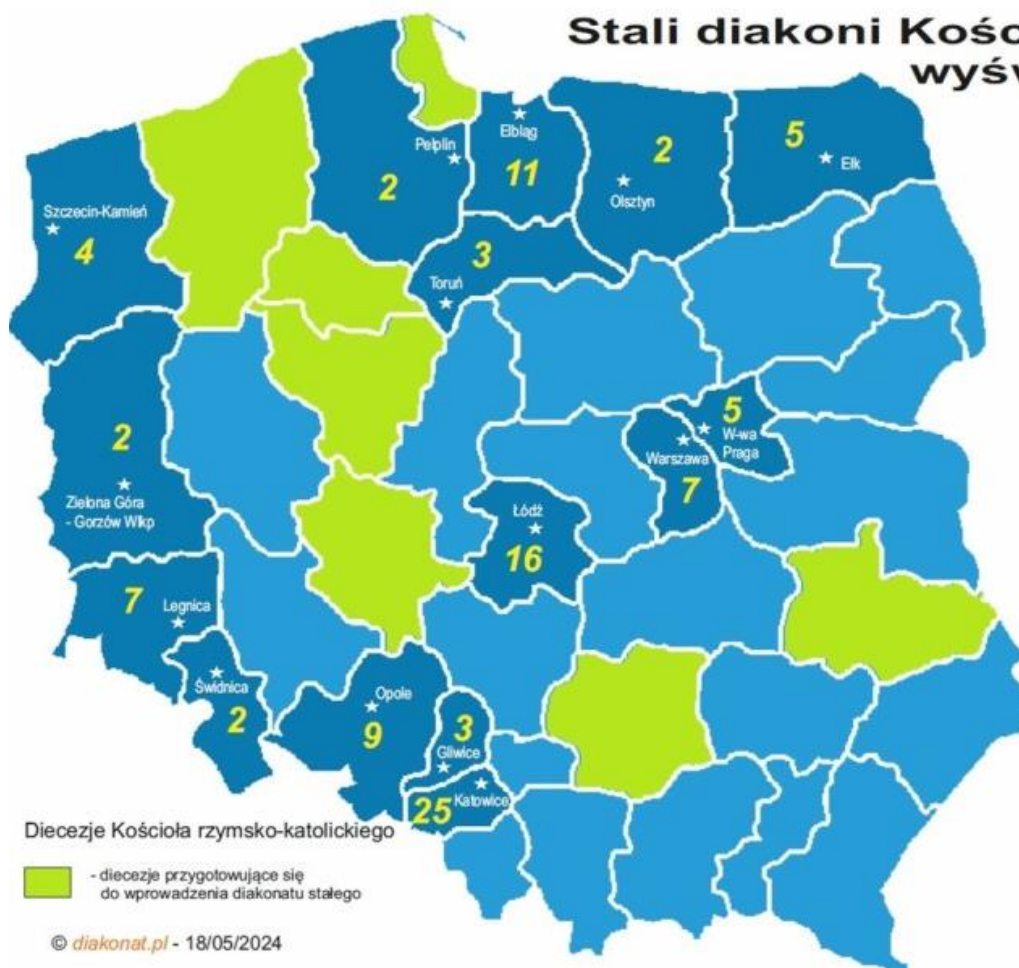
Diakoni stali żyją w świecie, mają najczęściej rodziny, wykonują swój zawód, ale poza zwykłym, świeckim życiem, pomagają w pracy duszpasterskiej. Mogą udzielać sakramentu chrztu, rozdzielać Komunię świętą, błogosławić związkom małżeńskim, głosić kazania podczas Mszy Świętej, przewodniczyć obrzędom żałobnym i pogrzebowym; prowadzić nabożeństwa, bardzo często posługują we wspólnotach i ruchach religijnych jako moderatorzy, prowadzą kursy przedmałżeńskie.

Nie mogą natomiast sprawować Eucharystii ani spowiadać.

Wyświęcony diakon otrzymuje właściwy sobie strój liturgiczny, czyli stulę noszoną na lewym ramieniu oraz dalmatykę (wierzchnią szatę z rękawami).

Anna Paszkowicz-Szymczak na podstawie:
www.gosc.pl/doc
www.diakonat.pl
<https://deon.pl/>

Stali diakoni Kościoła katolickiego wyświęceni w Polsce

Diakoni wyświęceni w Polsce

Diakoni stali	RAZEM	Diecezjalni	Zakonni
obrazdku łacińskiego	106	103	3
obrazdku bizantyjskiego	6	5	1
OGÓŁEM	112	108	4

Diakoni obecnie posługujący w Polsce

Diakoni stali	RAZEM	Diecezjalni	Zakonni
obrazdku łacińskiego	101	101	-
obrazdku bizantyjskiego	6	5	1
OGÓŁEM	107	106	1

w tym celibatariusze i wdowcy -

Diakoni stali	RAZEM	Diecezjalni	Zakonni
obrazdku łacińskiego	6	6	-
obrazdku bizantyjskiego	1	-	1
OGÓŁEM	7	6	1

Diakon nieżonaty - kawaler, który nie zamierza później zostać kapłanem – jak klerycy w seminarium, w

Ma 600 lat

Śpiewanie kolęd w kościołach i domach jest częścią głęboko zakorzenionej naszej tradycji. Niektóre znamy i lubimy bardziej, częściej śpiewamy i słuchamy. Nie od razu jednak tak było.

Według badaczy muzykaliów, najstarszą kolędą jest hymn napisany przez św. Hilarego z Poitiers we Francji (ok. 310 -367) pt. „Jesus refulsit omnium” („Jezus oświeca wszystko”). Zapisana została po łacinie w 336 roku. W kościołach zaczęto ją śpiewać dopiero w XIII wieku, wtedy gdy św. Franciszek z Asyżu zainicjował tradycję śpiewania kolęd podczas nabożeństw w okresie Bożego Narodzenia.

Najstarszym zachowanym tekstem polskiej kolędy jest pieśń „Zdrow bądź, krolu anielski”. Odkrywcą tej kolędy jest Aleksander Brückner (1856-1939, polski sławista, historyk literatury i kultury polskiej), który w 1890 r. natrafił na zapis kazania Jana Szczekny z 1424 r. w zbiorze średniowiecznych dokumentów pochodzących z Biblioteki Żaluskich znajdujących się w Petersburgu.

Jan Szczekna (żył na przełomie XIV i XV wieku, zmarł ok. 1407 r.) był cystersem pochodzącym z Czech, kaznodzieją, spowiednikiem królowej Jadwigi Andegawńskiej, profesorem Uniwersytetu Krakowskiego. Tekst kolędy zawarł w kazaniach na Boże Narodzenie.

Najprawdopodobniej przetłumaczył go z czeskiego lub łacińskiego zatytułowanego *Ave rex angelorum*. Melodia do tej pieśni znajduje się w kancjonale z 1586 roku, w klasztorze sióstr benedyktynek w Staniątkach.

Zapis słów najstarszej polskiej kolędy znaleziono także w kodeksie z łacińskimi kazaniami Piotra z Miłosławia. Pochodzący z opactwa benedyktyńskiego na Świętym Krzyżu kodeks powstał kilkadziesiąt lat później niż kazanie księdza Jana Szczekny.

Anna Paszkowicz-Szymczak na podstawie:
<https://www.katolickie.media.pl/index.php/polecane/22125-najstarsza-polska-koleda-niewiele-osob-wie-o-jej-istnieniu>
<https://www.uj.edu.pl/>
<https://www.swietyjosef.kalisz.pl/kalendarz-adwentowy/koledy-z-historia-w-tle.html>

Oryginalny tekst

„Zdrow bądź, Krolu Anielski”:

*Zdrow bądź, krolu anielski
K nam na świat w ciebie przyszedł,
Tyś zajiste Bog skryty,
W święte czyste ciało wlit.
Zdrow bądź, Stworzycielu
Wszego stworzenia,
Narodził się w ucirpienie
Prze swego luda zawinienia.
Zdrow bądź, Panie, ot Panny
Jenż się narodził za ny.
Zdrow bądź, Jesu Kryste, krolu,
Racz przyjąć naszą chwałę.
Racz daci dobre skonanie
Prze twej matki zasłużenie,
Abychom cię wżdy chwalili,
Z tobą wiecznie krolowali.
Amen.*

NA MARGINESIE

Boże Narodzenie 2024

Płacz niemowlęcia poprzedził rozpoczęcie tegorocznej Pasterki. Serce żłóbka zaczyna bić, kiedy w Boże Narodzenie składamy w nim figurkę Dzieciątka Jezus. Tak właśnie uczynił ksiądz Michał Barański w wigilię 24 grudnia 2024 r. o godzinie 22.00 rozpoczynając w naszym kościele, radosne świętowanie Bożego Narodzenia.

Pasterskiej, uroczystej Mszy Świętej przewodniczył biskup senior Paweł Socha. Koncelebrowali: zaprzyjaźniony z naszą parafią, ks. kan. mgr Rafał Tur – dyrektor, ekonomiczny diecezji oraz nasi księża – ksiądz proboszcz Mirosław Donabidowicz i ksiądz wikariusz Michał Barański.

W homilii Ksiądz Biskup powiedział, że rodząc się jako dziecko, Bóg uczynił nas swoimi dziećmi, dziećmi Boga. Życie objawiło się. Obchodzimy nie tylko narodziny Jezusa, ale też nasze. Trzeba tylko Bogu powiedzieć tak. Po spowiedzi możemy poczuć się jak niemowlęta, jak nowo narodzeni.

Ksiądz Biskup przypomniał pytanie z wiersza ks. Jana Twardowskiego Dlaczego jest Boże Narodzenie? Wskazał, że jest ono między innymi po to, by była miłość do każdego dziecka, do każdego człowieka, byśmy żyli jak bracia i siostry, by przekazywać radość z tego, że Bóg jest naszą rodziną, by przebaczać sobie.

Nawiązał też do rozpoczynającego się za chwilę Roku Jubileuszowego 2025, który będzie przebiegał pod hasłem - Pielgrzymi Nadziei. Jubileusz to czas wielkiej łaski i wzrostu dla Kościoła. Jest to okazja dla wiernych, aby odnowić swoją wiarę i rozpocząć nowe życie. Rok Jubileuszowy przypomina, że istotą nadziei chrześcijańskiej jest oparcie się na skale – na Bogu i pamiętanie o życiu wiecznym. Wobec wrogości do najsłabszych, najmniejszych, chorych, ataków na Kościół, musimy powiedzieć - odwagi. Świętowanie Bożego Narodzenia i Roku Jubileuszowego jest okazją byśmy przestali się lękać i zawierzili Bogu. Byśmy postępowali jak Jezus. Byśmy praktykowali sprawiedliwość. Kto postępuje niesprawiedliwie, stosuje metody totalitarne nie jest od Boga, jak i ten co nie miłuje swojego brata i siostry. Trzeba byśmy zachowywali przykazania a szczególnie przykazanie miłości. Ksiądz Biskup wspomniał też słowa z Pierwszego listu świętego Jana Apostoła: - „Nie miłujmy słowem, ale czynem”. (1 J 3, 18-24) To zadanie nie tylko na czas Roku Jubileuszowego, to ma być dzieło naszego życia

Tego nikt za nas nie robi ani Matka Boska ani ksiądz. Zadanie jest trudne. Polega na sianiu prawdy i miłości pochodzącej od Boga.

Kaznodzieja przypomniał nam również słowa naszego wielkiego wieszczki narodowego Adama Mickiewicza –

„Bóg narodził się w betlejemskim żłobie, ale biada jeżeli nie narodzi się w Tobie”. Poleciał byśmy je sobie wzięli do serca.

Na zakończenie Eucharystii nasz ksiądz proboszcz Mirosław Donabidowicz złożył zgromadzonym życzenia bożonarodzeniowe:

Umiłowani w Chrystusie Panu Siostry i Bracia

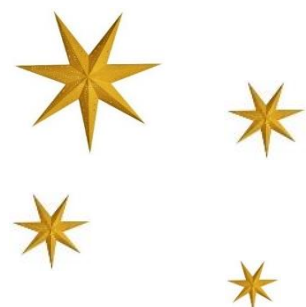
Śpiewaliśmy w dzisiejszym Psalmie 96, który Kościół daje nam na Pasterkę słowa: „Dziś się narodził Chrystus Pan, Zbawiciel”. Po raz kolejny w naszym życiu obchodzimy te niezwykle święta, podczas których wspominamy przyjście na świat Zbawiciela Świata pod postacią małego dziecka. „Bóg wywyższył to co głupie w oczach świata, aby poniżyć pysznych”. Sam Boży Syn zstąpił na świat, aby ten świat został przez Niego zbawiony.

Jak głosi hasło tegorocznego roku duszpasterskiego mamy być „pielgrzymami nadziei”, którzy razem z Maryją, św. Józefem, pasterzami i mędrcami ze wschodu, podążymy w duchowej pielgrzymce do betlejemskiej groty, by tam złączyć się w wielbieniu Słowa, które stało się Ciałem i zamieszkało między nami.

W imieniu księdza Michała oraz swoim własnym, chciałbym złożyć wszystkim najserdeczniejsze świąteczne życzenia. Niech nowonarodzony Chrystus obdarza nas wszystkich wszelką pomyślnością i swoim Błogosławieństwem. Wśród darów, które Pan przynosi na świat, niech nie zabraknie daru pokoju. Tego Bożego pokoju, prawdziwego pokoju serca bardzo potrzebujemy w naszej codzienności, w naszych domach i rodzinach. Tego pokoju potrzebuje nasza Ojczyzna, Europa, cały świat.

Życzymy wam wszystkim, naszym parafianom i gościom, by narodził się Jezus obdarzał was wszystkich Swoim pokojem, obfitością Swoich łask, wszelkim duchowym dobrem, byśmy mogli pełnić Jego wolę każdego dnia i dawać świadectwo o Nim i Jego Ewangelii – także w bliskim już 2025 roku.

Drugą Mszę Świętą Pasterską dla naszych parafian o godzinie 24.00 odprawił ksiądz Michał Barański.

Anna Paszkowicz-Szymczak

Zdjęcia: Stanisław Matuszewski

KONCERT Orkiestry Dętej „Zastal”

Niedzielną Msza Święta 29 grudnia 2024 r o godzinie 12.30 miała wspaniałą oprawę muzyczną – koncert Orkiestry Dętej „Zastal”. Usłyszeliśmy kolędy, między innymi „Przybieżeli do Betlejem”, „Lulajże Jezuniu” oraz „Wśród nocnej ciszy”. Orkiestra znana jest z tego, że ma w swoim repertuarze również pieśni religijne.

Po Eucharystii był jeszcze się koncert. Muzycy zaprezentowali kolędy, muzykę filmową, usłyszeliśmy marsz i walc. Ci, którzy pozostali – nie żalowali. To była, jak zwykle, uczta duchowa. To już kolejny raz mieliśmy okazję gościć muzyków najstarszej, powojennej, zielonogórskiej orkiestry dętej. Dziękujemy serdecznie muzykom i liczymy na kolejny koncert.

Redakcja

Widok na kompleks klasztorny

W Greccio świętego Franciszka

Greccio to niewielka, licząca obecnie 1500 mieszkańców miejscowość, odległa o około 90 km od Rzymu. Za sprawą św. Franciszka z Asyżu jest celem wielu pielgrzymek i wycieczek turystycznych. Leży na wysokości 750 m n.p.m. Na zboczu lesistej góry znajduje się klasztor OO. Franciszkanów i kościółek. Na pustelnię miejsce to zostało około 1209 roku подарowane św. Franciszkowi przez szlachcica Jana Vellitę. Ze względu na trudne warunki życiowe i surowość przyrody św. Franciszek mawiał, że jest ono „bogate ubóstwem”.

W 1223 roku przygotował tam pierwszą, żywą szopkę, która miała odtwarzać grotę narodzenia Jezusa w Betlejem. Miejscowi, prości ludzie, przyszli na wzgórze, by wspólnie ze św. Franciszkiem adorować Dzieciątko Jezus. Św. Franciszek odczytał Ewangelię i wygłosił homilię, w której powiedział, że Bóg tak uмиłował ludzi, że dał swego Syna Jednorodzonego, aby wszyscy, którzy w Niego uwierzą, nie zginęli, ale mieli życie wieczne. Jezus nie przyszedł na ziemię, żeby świat potępić, ale żeby go zbawić.

Jak głosi legenda, wszyscy obecni ze zdumieniem zobaczyli, że gdy do żłóbka zbliżał się Franciszek, figurka ożywała i Jezus wyciągał rączki ku Biedaczynie. Przy tym grotę i pobliski las były rozświetlone nieziemskim światłem, a w sercach ludzi panowały radość i pokój.

Grotę na występie skalnym zachowała swój dawny wygląd. Na jej ścianie znajduje się kolorowy fresk z XIV w., przedstawiający św. Franciszka adorującego żłóbek w Greccio oraz Świętą Rodzinę. Za grotą znajdują się wykute w ścianie cele pustelnicze: surowe pomieszczenia, w których bracia modlili się i spali. Przy grocie widnieje wielki napis: „W Greccio jest zawsze Boże Narodzenie”.

U wejścia do kompleksu na pielgrzymów czeka św. Franciszek

Widok groty w Greccio (u dołu znajduje się oryginalna skała, na której spoczęło Dzieciątko Jezus)

Fresk z groty, przedstawiający narodziny Dzieciątka Jezus (z prawej strony klęczy św. Józef)

Inne wyobrażenie narodzin Dzieciątka Jezus (fresk na bocznej ścianie groty, znajdujący się w przejściu do części klasztornej)

Święta Rodzina z Jezusem w żłóbku

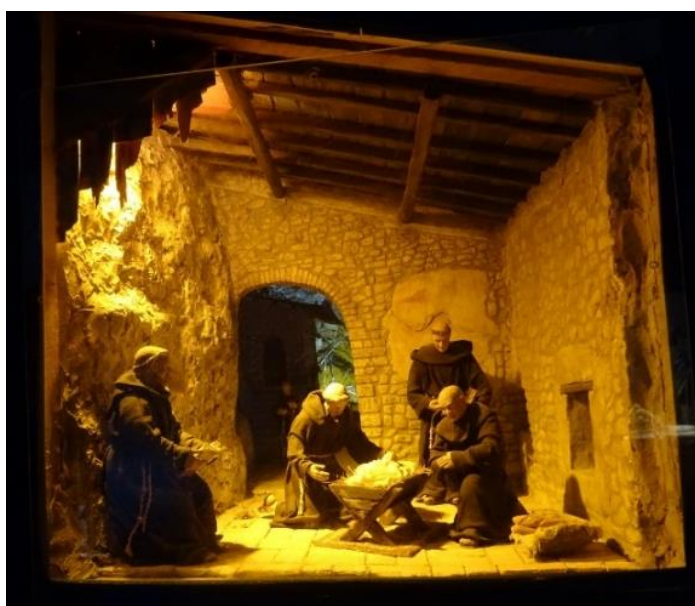
Cele braci franciszkanów.

W klasztornej kaplicy jest kilka szopek. Jedna pokazuje scenę adoracji Dzieciątka Jezus przez pasterzy. W drugiej – oprócz Świętej Rodziny – można również zobaczyć pokłon trzech Króli, rzeź niewiniątek oraz ucieczkę do Egiptu.

Kaplica w Greccio: pasterze przyszli adorować Nowonarodzonego (u góry anioł zwiastujący dobrą nowinę)

Scena adoracji Dzieciątka Jezus przez św. Franciszka i współbraci

Choć święta Bożego Narodzenia mamy już za sobą, chętnym i tym którzy mają możliwość polecam obejrzenie w internecie rekolekcji adwentowych z 2023 r. przygotowanych przez ks. Michała Olszewskiego i o. Michała Legana, paulina (zielonogórzanina) zatytułowanych „Wołek i Osiołek”. Sześć krótkich odcinków nagranych w Greccio, opowiada o św. Franciszku i wydarzeniach sprzed 800 lat.

Przedstawienie widzenia Dzieciątka Jezus przez św. Franciszka

Polski akcent: szopka z Krakowa

Maria Paszkowicz
Zdjęcia: Maria Paszkowicz

TARGI KSIĄŻKI PATRIOTYCZNEJ

ZIELONA GÓRA

14 GRUDNIA, SOBOTA

ZAJAZD KULTURY, UL. JEDNOŚCI 78

GODZ. 10:00-19:00

SPOTKANIA AUTORSKIE:

LESZEK SZYMOWSKI, STANISŁAW MICHAŁKIEWICZ,
PROF. JERZY ROBERT NOWAK, WOJCIECH SUMLIŃSKI,
MARCIN ROLA, PIOTR SZLACHTOWICZ,
TOMASZ CUKIERNIK, DR TOMASZ SOMMER,
DR ANNA MANDRELA, TADEUSZ PŁUŻAŃSKI,
PROF. ADAM WIELOMSKI, MAGDALENA
ZIĘTEK WIELOMSKA, DR LUCYNA KULIŃSKA

Targi Książki Patriotycznej w Zielonej Górze

Za nami już edycja Targów Książki Patriotycznej w Zielonej Górze. Imprezie zorganizowanej przez Leszka Szymowskiego, dziennikarza i autora kilkunastu książek z zakresu dziennikarstwa śledczego np.: „Zabić Komendanta,” (kuliszy śmierci gen. Papąły) czy „Uwikłany” (nieautoryzowana biografia Zbigniewa Ziobry). Pomysłodawca miał na celu stworzyć targi, jako odpowiedź na brak oferty skierowanej do autorów i czytelników o poglądach konserwatywnych. W sobotę 14 grudnia 2024 r. w Zielonej Górze w „Zajeździe Kultury” przy ul. Jedności 78 miało miejsce opisywane wydarzenie kulturalne. Impreza jak na Zieloną Górę, cieszyła się sporym zainteresowaniem. Odwiedziło ją ponad 100 osób, także spoza naszego miasta. Pozostał jednak pewien niedosyt, bowiem z zapowiadanych autorów wielu nie wzięło udziału w spotkaniach. Na załączonym plakacie wykreślono tych nieobecnych. Dodatkowym bonusem, oprócz rozmów z autorami i wydawcami, były dwa pokazy filmowe: „Jedwabne – historia prawdziwa,” w reż. Tomasza Sommera.

A drugi film w reż. Grzegorza Brauna to „Gietrzwałd 1877 – wojna światów” Trzeba przyznać, że organizacja takiej imprezy w Zielonej Górze to duże wyróżnienie, bowiem gości ona głównie w dużych miastach jak Warszawa, Wrocław, Poznań, Gdańsk czy Szczecin.

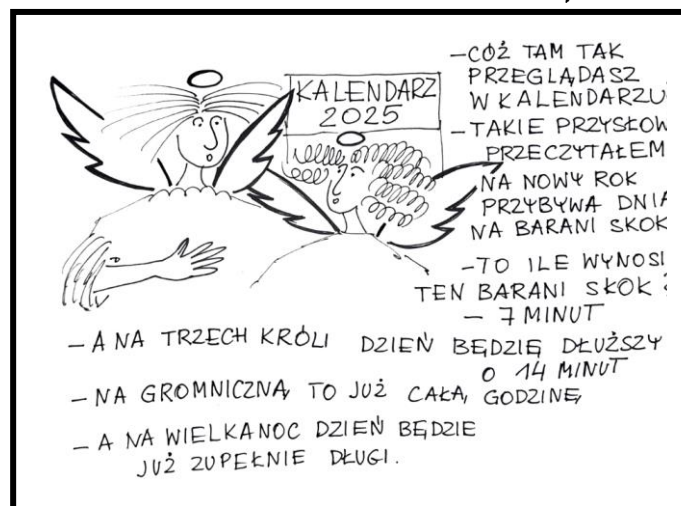
Z niecierpliwością czekamy na kolejną edycję targów w naszym mieście, może w przyszłym roku. Mam nadzieję, że z dużo większą liczbą autorów, powiększoną o tych nieobecnych. Impreza odbyła się też dzięki wydatnemu zaangażowaniu Oddziału Lubuskiego Konfederacji Korony Polskiej Grzegorza Brauna.

Nieobecni, nieuczestniczący mogą tylko żałować, bo było wspaniale.

Zdjęcia są mojego autorstwa, po więcej fotografii odsyłam czytelników na stronę Targów Książki Patriotycznej i do mediów społecznościowych.

Marek Drewnowski
Zdjęcia: Marek Drewnowski

NA MARGINESIE

Chrzty - 21
Pogrzeby - 53
Śluby - 3
I Komunia św. - 62
Bierzmowanie - 13

Po Eucharystii uczestniczyliśmy w nabożeństwie dziękczynno-błagalnym przed Najświętszym Sakramentem. Przewodniczył ksiądz Michał, z którym przepraszaliśmy i dziękowaliśmy Bogu za wszystko, co spotkało nas w mijającym roku. Prosił nas także o pomyślny i szczęśliwy rok 2025.

Redakcja

Msza Święta na zakończenie starego roku

We wtorek, 31 grudnia 2024 r. o godz. 18.00 uczestniczyliśmy we Mszy Świętej na zakończenie starego roku. Koncelebrowali: ksiądz proboszcz Mirosław Donabidowicz ksiądz wikariusz Michał Barański. Kazanie wygłosił Ksiądz Proboszcz. Powiedział, że codziennie za każdy przeżyty dzień trzeba dziękować Panu Bogu, a tym bardziej za przeżyty mijający cały rok. Dziękujemy Panu Bogu za to, że mogliśmy przyjść na to wieczorne nabożeństwo bo nie wszyscy mogli.

Tysiące ludzi zginęło w różnych miejscach, na wojnie na Ukrainie, Syrii, w katastrofach. My żyjemy. To powód do wdzięczności. Dziękujemy za dary które otrzymaliśmy: pojednania w rodzinach, zakończenia różnych sporów, pojednania w sakramencie pokuty. Nie omijają nas też krzyże, ale wiemy że nie ma drogi do nieba bez cierpienia i krzyża.

Ksiądz Proboszcz przypomniał słowa Jana Pawła II, że jeśli będziemy żyć z dala od Boga, to nie będziemy szczęśliwi. Aby czuć w sercu zadowolenie trzeba żyć według przykazań Bożych. Nie ma ludzi idealnych. Trzeba sobie wybaczać, służyć sobie wzajemnie.

Ksiądz Proboszcz przedstawił też krótkie sprawozdanie z działalności parafii, także o udzielanych sakramentach.

Rok Jubileuszowy

Rok łaski od Boga

Mojżesz, który rozmawiał z Bogiem oprócz Przykazań otrzymał wskazówki co do codziennych i świątecznych obrzędów zmierzających do wielbienia Boga i przepraszania za popełnione grzechy. Pomagać w tym mieli kapłani z rodu Lewiego. Miało to miejsce około 1446 roku p. Chr. podczas wędrówki narodu wybranego. Z czasem, jak podają badacze, wskazania te obrosły tradycją i zostały spisane w Księdze Kapłańskiej. Około VI wieku p. Chr. księga Kapłańska uzyskała obecną postać. W niej po raz pierwszy spotykamy się z określeniem Roku Jubileuszowego (Kpł 25, 8-17):

„Potem Pan powiedział do Mojżesza na górze Synaj: «Mów do Izraelitów i powiedz im - Kiedy wejdziecie do ziemi, którą daję wam, wtedy ziemia będzie także obchodzić szabat dla Pana. Sześć lat będziesz obsiewał swoje pole, sześć lat będziesz obcinał swoją winnicę i będziesz zbierał jej plony, ale w siódmym roku będzie uroczysty szabat dla ziemi, szabat dla Pana. Nie będziesz wtedy obsiewał pola ani obcinał winnicy, nie będziesz żał tego, co samo wyrośnie na polu, ani nie będziesz zbierał winogron nieobciętych. To będzie rok szabatowy dla ziemi. Szabat ziemi będzie służył wam za pokarm: tobie, słudze twemu, służącej twej, najemnikowi twemu i osiadłemu u ciebie, tym, którzy mieszkają u ciebie. Cały jego plon będzie służyć za pokarm także twojemu bydłu i zwierzętom, które są w twoim kraju.

Policzysz sobie siedem lat szabatowych, to jest siedem razy po siedem lat, tak że czas siedmiu lat szabatowych będzie obejmował czterdzieści dziewięć lat. Dziesiątego dnia, siódmego miesiąca zatrąbisz w róg. W Dniu Przełagania zatrąbicie w róg w całej waszej ziemi. Będziecie święcić pięćdziesiąty rok, oznajmijcie wyzwolenie w kraju dla wszystkich jego mieszkańców. Będzie to dla was jubileusz - każdy z was powróci do swej własności i każdy powróci do swego rodu. Cały ten rok pięćdziesiąty będzie dla was rokiem jubileuszowym - nie będziecie siał, nie będziecie żał tego, co urośnie, nie będziecie zbierać nieobciętych winogron, bo to będzie dla was jubileusz, to będzie dla was rzecz święta. Wolno wam jednak będzie jeść to, co urośnie na polu.

W tym roku jubileuszowym każdy powróci do swej własności. Kiedy więc będziecie sprzedawać coś bliźniemu

albo kupować coś od bliźniego, nie wyrządzajcie krzywdy jeden drugiemu. Ale odpowiednio do liczby lat, które upłynęły od jubileuszu, będziesz kupował od bliźniego, a on sprzedaje tobie odpowiednio do liczby lat plonów. Im więcej lat pozostaje do jubileuszu, tym większą cenę zapłacisz, im mniej lat pozostaje, tym mniejszą cenę zapłacisz, bo ilość plonów on ci sprzedaje. Nie będziecie wyrządzać krzywdy jeden drugiemu. Będziesz się bał Boga twego, bo Ja jestem Pan, Bóg wasz!”.

Również w tradycji chrześcijańskiej obchodzimy Rok Jubileuszowy – Rok Łaski.

Obchody te zapoczątkował w 1300 roku papież Bonifacy VIII (1294-1303). Początkowo wzorowano się na tradycji żydowskiej, choć przyjęto, że będzie obchodzony co 100 lat. Jednak po petycji Rzymian w 1342 roku papież Klemens VI (1342-1352) okres ten skrócił do 50 lat. W 1389 r. w celu upamiętnienia liczby lat życia Chrystusa, Urban VI

(1378 - 1389) chciał ustalić cykl jubileuszowy co 33 lata i ogłosił Jubileusz w roku 1390. Jego celebracji dokonał nowy papież Bonifacy IX (1389-1404). W 1400 roku, po upływie ustalonych wcześniej 50-ciu lat, Bonifacy IX potwierdził darowanie win pielgrzymom, którzy przybyli wówczas do Rzymu. Zaś Marcin V (1417-1431) obchodził nowy Jubileusz w 1425 roku, otwierając po raz pierwszy święte drzwi w Bazylice św. Jana na Lateranie. Ostatnim, który obchodził w 1450 roku jubileusz

co pięćdziesiąt lat był papież Mikołaj V (1447-1455). Za sprawą Pawła II (1464-1471), okres pomiędzy jubileuszami został skrócony do 25 lat, a w 1475 r. nowy Rok Święty obchodził Sykstus IV (1471 - 1484). Za sprawą Aleksandra VI (1492-1503) definitywnie ustalono ceremoniał zamknięcia i otwarcia lat świętych, które do tej pory nie odbywały się zgodnie z określonymi obrzędami. Za jego pontyfikatu zapoczątkowano rozpoczęcie roku jubileuszowego w geście otwarcia Drzwi Świętych. Początkowo w bazylice św. Piotra, a z czasem i w pozostałych Bazylikach patriarchalnych wyznaczono drzwi na potrzeby pielgrzymów, które również były zamurowane przez pozostałą część czasu. Otwarcie Drzwi Świętych w bazylice św. Piotra było zastrzeżone wyłącznie dla Papieża, a w pozostałych trzech Bazylikach dla jego Legatów. Święte Drzwi musiały pozostać otwarte w dzień i w nocy, były strzeżone kolejno przez czterech duchownych.

Dalsze obchody Jubileuszu Zwyczajnego odbywały się cyklicznie co 25 lat z przerwą w 1800 i 1850 z powodu wojen napoleońskich. Wznowiono je od roku 1875, po

przyłączeniu Rzymu do Królestwa Włoch, lecz obchodzono wówczas bez tradycyjnej uroczystości.

Każdorazowo przed rozpoczęciem obchodów związanych z Rokiem Jubileuszowym były i są ogłaszane przez papieża bulle, w których przekazywane było i jest przesłanie na dany Jubileusz.

Po powrocie z wygnania i wznowieniu rządów w państwie, 24 grudnia 1874 r. Pius IX (1846-1878) ogłosił Jubileusz. Niestety wojska króla Wiktora Emanuela II (1861-1878), które okupowały wówczas Rzym wraz z obszarem istniejącego od 755 do 1870 Państwa Kościelnego, nie dopuściły do celebracji otwarcia i zamknięcia Drzwi Świętych.

11 maja 1899 r. Leon XIII (1878 - 1903) ogłosił rok 1900 - Rokiem Świętym. Papież wystosował apel o przebudzenie wiary w ludzie chrześcijańskim na całym świecie. Głównym celem było pokonanie tendencji modernistycznych w religii katolickiej oraz odnowienie moralności chrześcijańskiej, a także chrystianizacja współczesnego życia. Przyjęcie pielgrzymów zostało zorganizowane po raz pierwszy przez władze włoskie. Również tereny górskie Włoch złożyły hołd jubileuszowy poprzez wzniesienie na szczytach całego kraju pomników ku czci Odkupiciela.

Papież Pius XI (1922-1939), podkreślając zaangażowanie Kościoła i wszystkich chrześcijan na rzecz lepszego społeczeństwa, ogłosił Jubileusz w 1925 roku. 6 stycznia 1933 r. tenże papież ogłosił nadzwyczajny Jubileusz w 100 rocznicę śmierci Jezusa. Ojciec Święty wygłosił 620 przemówień, a do Rzymu przybyły ponad 2 miliony pielgrzymów. Do przewozu wiernych z całego świata wykorzystano ponad 500 wagonów kolejowych.

26 maja 1949 papież Pius XII (1939-1958) ogłosił rok 1950 - Rokiem Świętym. Z okazji obchodów Jubileuszu ogłosił dogmat o Wniebowzięciu Najświętszej Maryi Panny i przekształcił Kolegium kardynałów w rodzaj ogólnościatowej delegacji reprezentującej środowisko katolickie, zmniejszając tym samym liczbę kardynałów z Włoch a zwiększając obecność kardynałów z różnych narodów. Od tego też roku zaczęła się rozwijać masowa turystyka religijna. Rząd włoski podjął działania, aby zapewnić przyjęcie milionów pielgrzymów, którzy otrzymali „Kartę Pielgrzyma”, będącą na terytorium Włoch równoważną z paszportem.

Papież Paweł VI (1963-1978) postanowił, że Rok Święty będzie poświęcony pojednaniu. Na otwarciu Drzwi Świętych w Wigilię 1974 obecni byli także buddyjscy mnisi. Był to pierwszy jubileusz transmitowany na całym świecie, podczas którego wraz z Kościołem Bizantyjskim i udziałem patriarchy Aleksandrii obchodzono zakończenie ekskomuniki.

Z kolei 6 stycznia 1983 roku Jan Paweł II (1978-2003) ogłosił Jubileusz, podczas którego obchodzono 1500 rocznicę śmierci i zmartwychwstania Jezusa. Ten sam

papież 29 listopada 1998 r. ogłosił wielki Jubileusz 2000 roku. Przez cały ten rok Jan Paweł II odbywał różne pielgrzymki i dokonywał symbolicznych gestów nieprzewidzianych w ogólnie przyjętych, zwyczajowych praktykach obchodów, w tym prośby o przebaczenie za grzechy popełnione w historii i martyrologię chrześcijan zabitych w XX wieku. Jednym z głównych wydarzeń Jubileuszu były Światowe Dni Młodzieży w Rzymie: uczestniczyły w nich ponad dwa miliony młodych ludzi. Papież odbył też pielgrzymkę do Ziemi Świętej, zachęcając do dialogu między Kościołem katolickim, islamem i judaizmem.

11 kwietnia 2015 r. papież Franciszek ogłosił Jubileusz 50-tej rocznicy zakończenia Soboru Watykańskiego II. Jubileusz poświęcony był miłosierdziu. Przed oficjalnym otwarciem, na znak bliskości Kościoła z dotkniętą wojną domową Republiką Środkowoafrykańską, 29 listopada, podczas swojej pielgrzymki apostolskiej do Afryki, papież Franciszek otworzył święte drzwi katedry Notre-Dame w Bangi. Święte Drzwi Bazyliki św. Piotra w Watykanie zostały otwarte 8 grudnia 2015 r., w święto Niepokalanego Poczęcia NMP. Po raz pierwszy „drzwi miłosierdzia” zostały otwarte w katedrach świata, w sanktuariach, szpitalach i więzieniach. Z tej okazji Papież ustanowił Misjonarzy Miłosierdzia, którym powierzył władzę odpuszczania grzechów, dotąd zastrzeżonych wyłącznie dla Ojca Świętego.

9 maja 2024 roku wydając bullę „*spes non confundit*” („nadzieja zawieść nie może” - Rz 5, 5), papież Franciszek ogłosił rok 2025 Jubileuszem Zwyczajnym. Nadzieja jest głównym przesłaniem obecnego Jubileuszu. Papież przygotowując bullę myślał o wszystkich pielgrzymach nadziei, którzy przybędą do Rzymu, aby przeżyć Rok Święty, a także o tych, którzy nie mogą dotrzeć do miasta Apostołów Piotra i Pawła, będą go obchodzić w Kościołach partykularnych. Niech to będzie dla wszystkich wydarzenie żywego i osobistego spotkania z Panem Jezusem, bramą zbawienia (por. J 10, 7.9); z Tym, którego Kościół ma misję głoszenia zawsze, wszędzie i wszystkim jako naszą nadzieję (1 Tm 1, 1).

Opracowała Marlena Magda-Nawrocka

Korzystano z:

iflpolska.pl dostęp 29.12.2024

biblia.wiara.pl dostęp 29.12.2024

<https://biblia.deon.pl/rozdzial.php?id=117> dostęp 29.12.2024

[Historia Jubileuszy \(iubilaeum2025.va\)](https://www.vatican.va/content/francesco/pl/bulls/documents/20240509_spes-non-confundit_bolla-giubileo2025.pdf) dostęp 29.12.2024

https://www.vatican.va/content/francesco/pl/bulls/documents/20240509_spes-non-confundit_bolla-giubileo2025.pdf dostęp 30.12.2024

**Komunikat Prezydium Konferencji Episkopatu Polski
wobec zmian wprowadzanych przez Ministerstwo Edukacji Narodowej
w organizacji lekcji religii w szkołach publicznych**

W ostatnich miesiącach jesteśmy świadkami zakrojonego na szeroką skalę procesu zmian wprowadzanych przez Ministerstwo Edukacji Narodowej w organizacji lekcji religii w szkołach publicznych. Z tak dużymi zmianami mamy do czynienia po raz pierwszy od 1989 roku. Zarówno te, które zostały przyjęte od września 2024 roku, jak i zapowiadane na wrzesień 2025 roku, nie tylko w sposób jednoznaczny stoją w sprzeczności z przepisami wyższego rzędu, ale przede wszystkim są krzywdzące i dyskryminujące dla wielu uczniów i nauczycieli religii. Zmiany te godzą również w prawa rodziców i opiekunów do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniami, co gwarantuje Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (art. 53).

W opinii znacznej części rodziców i nauczycieli religii, co zostało wyrażone m.in. przez różne formy protestów i petycji ze strony środowisk wychowawczych, wprowadzone od września 2024 roku rozporządzeniem Ministra Edukacji zmiany dotyczące niewliczania oceny z lekcji religii do średniej ocen oraz łączenia klas dzieci i młodzieży w różnym wieku edukacyjnym w większe grupy, i to wyłącznie na zajęciach z religii, są szkodliwe z punktu widzenia wychowawczego. Uczniowie powinni bowiem mieć zapewniony dostęp do programu nauczania opartego na treściach adekwatnych do poziomu ich rozwoju oraz zdolności percepcyjnych i poznawczych w danym wieku. Ponadto zmiany te pozbawiają uczniów motywacji do uczestnictwa i angażowania się w lekcje religii. Trzeba w tym miejscu także podkreślić, że wspomniane zmiany zostały wprowadzone w życie bez wymaganego przez Ustawę o systemie oświaty „porozumienia z władzami Kościoła Katolickiego i Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego oraz innych kościołów i związków wyznaniowych” (art. 12 ust. 2), co potwierdził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 27 listopada 2024 roku.

Podobnie ma się rzecz z dalszymi zapowiadanymi przez MEN zmianami. Dotyczą one redukcji wymiaru nauczania religii do jednej godziny tygodniowo oraz nakazu organizowania lekcji religii przed lub po zajęciach szkolnych. Są one dyskryminujące, gdyż będą w sposób znaczący ograniczać prawo do dostępu do lekcji religii dla uczniów, których rodzice, lub oni sami, będą sobie tego życzyć. Nie uwzględniono również wprowadzenia okresów ochronnych dla nauczycieli religii. Wprowadzenie w życie tych rozwiązań również będzie bezprawne, gdyż nie osiągnięto w tym temacie wymaganego porozumienia ze stroną kościelną. Wprowadzane zmiany mogą w konsekwencji prowadzić do całkowitego wyeliminowania nauczania religii w polskich szkołach publicznych.

Podejmowane przez stronę kościelną rozmowy z Rządem RP nie doprowadziły do porozumienia. Kompromisowa propozycja strony kościelnej, polegająca na wprowadzeniu zasady obligatoryjności nauczania religii lub etyki ze względu na potrzebę aksjologicznej formacji uczniów, została przez stronę rządową odrzucona. Podobnie jeśli chodzi o rozłożenie na kilka lat stopniowej redukcji wymiaru nauczania religii w szkołach średnich, przy poszanowaniu praw pracowniczych nauczycieli religii. Wobec takich działań MEN i braku woli porozumienia w sprawie kluczowej dla edukacji i wychowania polskich dzieci i młodzieży do wartości, wyrażamy stanowczy sprzeciw.

Przypominamy, że nauczanie religii w szkole uznawane jest za standard w zdecydowanej większości państw europejskich, jest także jednym z symboli przemian wolnościowych w Polsce po 1989 roku. Dlatego też Kościół będzie podejmował dalsze stosowne kroki prawne mające na celu powstrzymanie wprowadzanych zmian.

Zachęcamy i prosimy rodziców oraz organizacje społeczne o zaangażowanie się w obronę uniwersalnych wartości i praw osób wierzących, które powinny być respektowane zawsze, niezależnie od politycznego kontekstu. Rodzicom, wychowawcom, nauczycielom religii, katechetom oraz wszystkim zatroskanym o pełny i harmonijny rozwój dzieci i młodzieży, udzielamy pasterskiego błogosławieństwa.

Komunikat do odczytania w ramach ogłoszeń parafialnych w Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki, 1 stycznia 2025 roku.

Opłatek Żywego Różańca

W pierwszą niedzielę roku 2025 – 5 stycznia – po porannej Mszy Świętej członkowie Żywego Różańca spotkali się z księdzem opiekunem, Mirosławem Donabidowiczem na wspólnej modlitwie i wymianie tajemnic Różańca. Było to równocześnie spotkanie opłatkowe. Uczestnicy składali sobie wzajemnie życzenia przełamując się opłatkiem. Był obecny również ksiądz wikariusz Michał Barański i nasza s. Marta.

Redakcja

Święto Objawienia Pańskiego

6 stycznia 2025 r. przypada święto Objawienia Pańskiego zwane świętem Trzech Króli. Nie wiadomo właściwie ilu ich było, króli, może magów. Przyjęło się w tradycji, że reprezentują oni wszystkich ludzi – różnych ras i w różnego wieku. Stąd jeden z nich ma czarną skórę, drugi żółtą a trzeci białą. Jeden jest młodzieńcem, jeden starcem i jeden w średnim wieku.

W kazaniu ksiądz proboszcz Mirosław Donabidowicz przypomniał nam znaną legendę o mędrcach zdążających ze Wschodu by znaleźć Króla królów i pokłonić Mu się. Jeden – czwarty, nie zdążył na umówione spotkanie bo pomógł biednemu w potrzebie. Ale idzie dalej nie rezygnuje z poszukiwania. Na swej drodze spotyka ludzi, którym jak uważa, trzeba pomóc. Tak upływa mu całe życie. Pomaga i rozdaje to co miał dać w darze Królowi. W końcu stał się starym biedakiem. I oto słyszy, że skazują na śmierć człowieka, który mówi, że jego królestwo nie jest z tego świata. Spotyka Go i już wie że właśnie Jego szukał – króla Miłości. A dary które pragnął mu dać? Dawał Mu je przez całe swoje życie - bo Pan Jezus powiedział:

„Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnie uczyniliście” (...)

Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść;
byłem spragniony, a daliście Mi pić;
byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie;
byłem nagi, a przyodzialiście Mnie;
byłem chory, a odwiedziliście Mnie;
byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie”.

Ewangelia wg św. Mateusza 25, 31-46.

Pięknie wpisał tę legendę Ksiądz Proboszcz nie tylko w dzisiejsze święto, ale również w intencję porannej Mszy Świętej – za członków i współpracowników naszego Parafialnego Zespołu Caritas pod przewodnictwem pani Ewy Naruszewicz. Są oni bowiem podobni do czwartego mędrcy.

Idą przez życie starając się pomagać innym. Nie musi być to zawsze pomoc materialna. Czasem ważniejszy jest czas i zainteresowanie poświęcone drugiemu człowiekowi. Na koniec Ksiądz Proboszcz życzył Zespołowi błogosławieństwa Bożego i owocnej pracy.

Przed błogosławieństwem wiernych Ksiądz Proboszcz poświęcił wodę, kadzidło i kredę aby wierni zabrali je do domu. Znacząc poświęconą kredą drzwi swoich mieszkań, prosimy Chrystusa o błogosławieństwo, a także publicznie wyznajemy swoją wiarę.

Napis K + M + B jest różnie interpretowany: Kacper, Melchior, Baltazar (imiona mędrców) lub Christus mansionem benedicat (Niech Chrystus mieszkanie błogosławi) czy Christus multorum benefactor (Chrystus dobroczyńcą wielu). Zwyczaj nawiązuje do Księgi Wyjścia (11,1-13,16), kiedy to Izraelici oznaczali drzwi swoich domostw krwią baranka paschalnego.

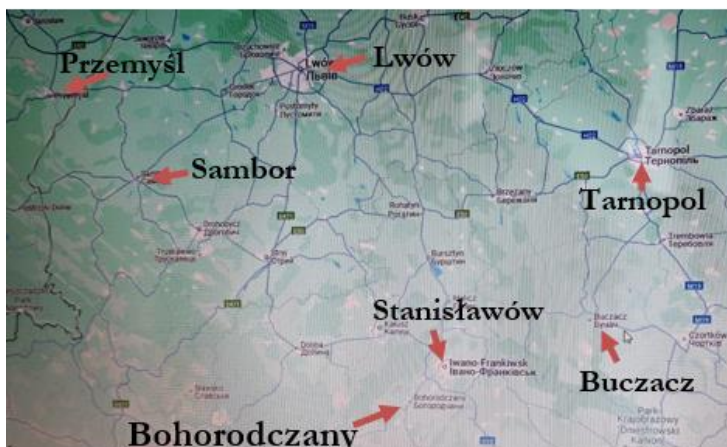

Dom kropi się wodą święconą, a spalane kadzidło podkreśla, że jest on miejscem modlitwy. Warto także dodać, że znaki pomiędzy literami to nie plusy, ale krzyżyki, czyli znak błogosławieństwa.

Redakcja

Z życia Parafialnego Zespołu Caritas

W dn. 7 grudnia br. wysłaliśmy kurierem InPost 15 paczek świątecznych dla Bohorodczan w Ukrainie. Paczki zostały wypełnione artykułami o dłuższym terminie ważności, które zebraliśmy w kościele. Do paczek włożyliśmy także słodczyce otrzymane z Diecezji. Uzupełniliśmy je również artykułami zakupionymi przez PZC. Obok produktów żywnościowych w paczkach znalazły się również ciepłe czapki wydziergane ręcznie z włóczki i życzenia świąteczne oraz opłatek. Tuż przed świętami paczki trafiły do piętnastu niepełnosprawnych osób z okręgu Stanisławowskiego (Iwano-Frankiwska), którymi opiekuje się Wołodmyr Jermakow z Publicznej Organizacji Osób Niepełnosprawnych. Przesłał on serdeczne życzenia kierowane do ks. Proboszcza Mirosława Donabidowicza, Dyrektora Diecezji ks. Stanisława Podfigórno i ofiarnych Parafian: „...szczęścia, pokoju i dobroci... Niech w Twoim domu panuje miłość, a Twoi ukochani będą zawsze przy Tobie. Życzymy Wam, aby każdy dzień był bogaty w Błogosławieństwo Boże”.

Msza Św. dla podopiecznych PZC

Spotkanie Wigilijne Caritas

„Rodzina-Rodzinnie” - podarunki od Darczyńców dla 16 rodzin

Zachęcamy do przekazania **1,5% podatku** na dzieła naszej Caritas Diecezjalnej (**KRS: 0000226818**). Warto, by te fundusze zostały na terenie naszej diecezji i wspierały codzienne działania na rzecz osób najbardziej potrzebujących. W 2023r. Polacy przekazali organizacjom pożytku publicznego (OPP) z tytułu 1,5% podatku dochodowego za ubiegły rok - 1,5 mld zł. Swoje wsparcie przekazało 12,7 mln podatników. Przeciętna kwota 1,5% wyniosła 121 zł. Nieważne, ile zarabiasz i jaką kwotę stanowi Twój 1,5%. Przekazując nawet niewielką sumę na działalność organizacji pożytku publicznego, udzielasz realnego wsparcia. W ich imieniu jesteśmy Ci wdzięczni.

Parafialny Zespół Caritas – Ewa Naruszewicz

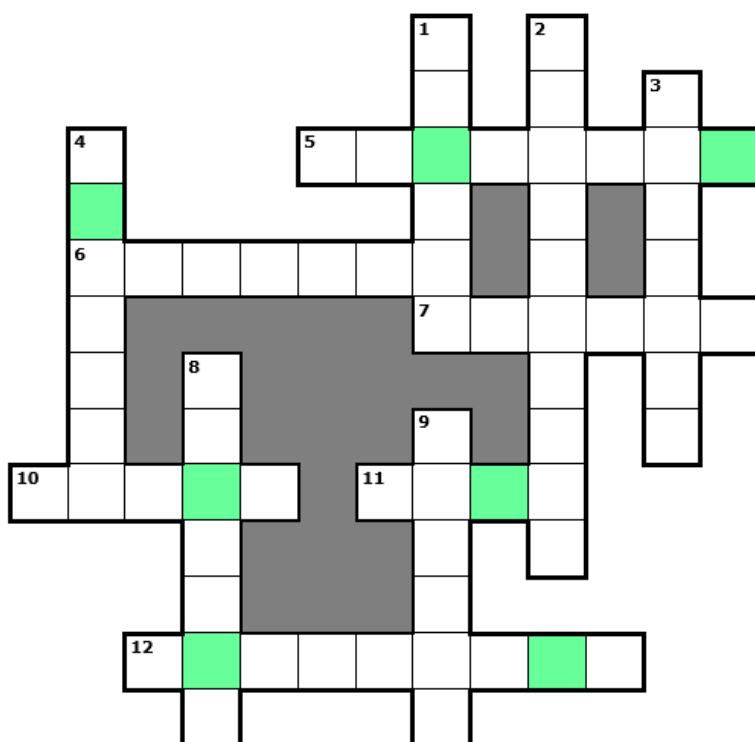
KRZYŻÓWKA PARAFIALNA

Wśród osób, które do 25 stycznia wrzucą kupon z poprawnym rozwiązaniem hasła krzyżówki wylosowana zostanie nagroda. Nagrodą jest intencja Mszy Świętej. Treść intencji według życzenia nagrodzonego, termin do ustalenia z Księdzem.

Kupony prosimy wrzucać do oznaczonego pojemnika przy stoliku z prasą.

Z liter w kratkach koloru zielonego należy ułożyć rozwiązanie.

Litery z pól ponumerowanych w dolnym rogu w kolorze czerwonym od 1 – 7 utworzą rozwiązanie.

Poziomo:

- 5) ołtarzyk niesiony w procesji, (przestaw litery: **TO REFREN**)
- 6) matka Beniamina, (**Rdz 35, 16-20**)
- 7) o kobiecie łatwowiernej, prostodusznej,
- 10) brat Mojżesza,
- 11) pradiadek Mojżesza, ojciec Gerszona, (**Rdz 46,11**)
- 12) rodzaj placka pieczonego na węglach lub w płomieniach (**Rdz 18, 6**)

Pionowo:

- 1) ... IV, jedyny Anglik, który był papieżem 1154-1159, lub obchodzi imieniny 9 stycznia,
- 2) duchowe unicestwienie,
- 3) pierwsza ..., najczęściej ma miejsce w maju,
- 4) ból sumienia nad samym sobą, (przestaw litery: **ACH KURS**)
- 8) uczeń Chrystusa,
- 9) zburzył ołtarz Baala, (**Sdz 6, 25-32**)

Opracował: Marek Drewnowski

KUPON KRZYŻÓWKA PARAFIALNA STYCZEŃ 2025

HASŁO

.....

IMIĘ I NAZWISKO

.....

ADRES

.....

ROZWIĄZANIE KRZYŻÓWKI GRUDZIEŃ 2024

JASEŁKA

Nagrodę wylosował:

Pan Radosław Szeloch

Gratulujemy!

ROZWIĄZANIE KRZYŻÓWKI GRUDZIEŃ

Poziomo:

- 3- CIEŚLA
- 5- WITRYKUS
- 7- SIANO
- 9- STAJENKA
- 11- KOLĘDNIK
- 12- PASTERKA
- 14- OPŁATEK

Pionowo:

- 1- EPIFANIA
- 2- PASTORAŁKA
- 4- WIGILIA
- 6- SUTANNA
- 8- BETLEJEM
- 10- HEROD
- 13- KÓŁKO

Złóż wszystkie troski o przyszłość w ręce Boga i daj się prowadzić Panu jako dziecko.

Teresa Benedykta od Krzyża (Edyta Stein)

Intencje Żywego Różańca na miesiąc styczeń

O prawo do edukacji. Módlmy się, aby zawsze respektowano prawo emigrantów, uchodźców i wszystkich dotkniętych konfliktami wojennymi do edukacji, koniecznej dla zbudowania lepszego świata.

MSZE ŚWIĘTE I NABOŻEŃSTWA

Msza Święta w dni powszednie:

o godz. 7.00 9.00 i 18.00, piątek 16.00-DPS

Msza Święta w niedzielę

o godz. 8.00, 10.00-DPS, 11.00, 12.30 i 18.30

Okazja do spowiedzi - w tygodniu i w niedzielę 30 minut przed Mszą Świętą.

Nabożeństwa:

- W każdy wtorek po Mszy Świętej wieczornej Litania do św. Urbana I i uzczenie relikwii św. Urbana I.
- W każdą środę po Mszy Świętej wieczornej Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy.
- W każdy czwartek adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy godz. 17.15.
- W każdy piątek o godz. 15.00 Koronka do Miłosierdzia Bożego.
- W każdą sobotę o godz. 17.30 – przed Mszą Świętą wieczorną - Nowenna do Matki Bożej Pompejańskiej.
- W każdą niedzielę o godz. 7.40 Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny.

Pierwsza niedziela miesiąca

Msza Święta o godz. 8.00 w intencji Żywego Różańca i zmiana Tajemnic.

PARAFIALNY ZESPÓŁ „CARITAS”

Prowadzi działalność charytatywną na rzecz ubogich parafian, rodzin wielodzietnych, bezrobotnych i chorych. Zadeklarowane kwoty można wpłacać w każdą II niedzielę miesiąca.
Konto: 67 1090 2532 0000 00011729 6727

KANCELARIA

Godziny urzędowania:

środa godz. 8.00-9.00, 16.00-17.00

(sprawy pilne po każdej Mszy św. lub przez kontakt telefoniczny)

DUSZPASTERZE

Proboszcz: Ks. Mirosław Donabidowicz

Wikariusz: Ks. Michał Barański

KONTAKT

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA

pw. św. Urbana I

ul. Braniborska 17

65-273 Zielona Góra

tel. 68 320 00 60

adres e-mail: kancelaria@parafia-urban.zgora.pl

Konto Parafii:

ALIOR BANK

Nr Konta: 88 2490 0005 0000 4530 3824 1621

Z PARAFIALNEJ KSIĘGI ...

POGRZEBY:

† Janina Siuda

† Justyna Majewska

† Irena Wilczyńska

† Krystyna Kryś

† Lech Stefanik

REDAKCJA:

Redaktor naczelny: ks. Michał Barański

Zespół redakcyjny: Marlena Magda-Nawrocka, Marek Drewnowski, Halina Waszkiewicz, Marta Moczulska, Zuzanna Junke.

Korekta: Aleksandra Hirnle-Więskowicz

Zdjęcia: Stanisław Matuszewski

Skład komputerowy: Anna Paszkowicz-Szymczak

Kontakt z redakcją: urbanus.zg@o2.pl

Druk: drukarnia XEROtronik, ul. Wiśniowa 1,
65-517 Zielona Góra

NA MARGINESIE

